

مطلع ساختن فرزند حاصل از رحم جایگزین، خانواده و اطرافیان در مقایسه با فرزندخواندگی و دیگر روشهای کمک باروری (ART)

بهزاد قربانی (M.D.)^۱، زهره بهجتی اردکانی (B.Sc.)^۲

۱- مرکز تحقیقات بیوتکنولوژی تولید مثل، پژوهشکده فن‌آوری‌های نوین علوم پزشکی جهاددانشگاهی-ابن‌سینا، تهران، ایران.

۲- مرکز فوق تخصصی درمان ناباروری و سقط مکرر ابن‌سینا، پژوهشکده فن‌آوری‌های نوین علوم پزشکی جهاددانشگاهی-ابن‌سینا، تهران، ایران.

چکیده

زمینه و هدف: از زمان به وجود آمدن درمان‌های کمکی در ناباروری همواره یکی از سئوالات اساسی، مطلع ساختن کودکان از نحوه تولد آنها بوده است. در روش استفاده از رحم جایگزین نیز یک تریاد مشخص شامل مادر نابارور، مادر جایگزین و فرزند حاصل وجود دارد که یکی از موارد مهم قابل بررسی در آن، افشا یا عدم افشا حقیقت برای کودک حاصل می‌باشد، زیرا هر یک از این دو استراتژی، رویکردهای خاص خود را در زوج نابارور به همراه دارد. هدف از مطالعه حاضر نیز بررسی ضرورت مطلع ساختن فرزند حاصل از رحم جایگزین در مقایسه با دیگر روش‌های کمک باروری و فرزندخواندگی است.

روش بررسی: در این مقاله مروری، ابتدا به مطالعات Van den Akker در مطلع ساختن کودک، خانواده و اطرافیان در روش استفاده از رحم جایگزین و مقایسه آن با فرزندخواندگی و دیگر روش‌های کمک باروری اشاره شده است. سپس با استفاده از پرسش‌های مطروحه Chliaoutakis نگرش جمعیت عمومی راجع به روش ترجیحی آنها در صورت استفاده از درمان‌های کمک باروری مورد بررسی قرار گرفته است.

نتایج: مطالعات Van den Akker نشان می‌دهد مادران استفاده‌کننده از روش رحم جایگزین از نوع لانه‌گزین بیشتر از روش رحم جایگزین از نوع ژنتیکی ترجیح می‌دهند نحوه تولد را به کودک خود بازگو نمایند (۵۲٪ در برابر ۲۴٪). مادران استفاده‌کننده از روش‌های کمک باروری مانند IVF و مادران صاحب فرزند خوانده عمدتاً ترجیح می‌دهند کودک خود را مطلع نمایند. مطالعه Chliaoutakis نیز نشان داد که جمعیت عمومی در صورت نیاز به استفاده از روش رحم جایگزین و یا دریافت گامت (چه تخمک و چه اسپرم) ترجیح می‌دهد از افراد غریبه استفاده کند؛ در مقابل اگر قرار باشد نقش مادر جایگزین یا اهداکننده تخمک را ایفا نماید ترجیح می‌دهد به خواهر، برادر و اقوام نزدیک خود اهدا نماید؛ اما در مورد اهدای اسپرم ترجیحاً اهدا به افراد غریبه برای آنها در اولویت است. در تمام موارد فوق، جمعیت عمومی ترجیح می‌دهد موضوع را با دوستان خود در میان نگذارد.

نتیجه‌گیری: به نظر می‌رسد در مطلع ساختن فرزند حاصل از رحم جایگزین فاکتورهای واقع‌بینانه و فداکارانه از یک سو و قرابت ژنتیکی با خانواده و فاکتورهای اجتماعی مؤثر در پرورش کودک از سوی دیگر با هم رقابت می‌نمایند. واضح است که در این گونه درمانها، مشاوره متناسب و به طور مستمر باید مدنظر باشد تا والدین را، هم در زمینه تصمیم‌گیری جهت افشای موضوع و هم در اینکه چگونه و چه زمان این اقدام مهم صورت گیرد یاری نماید؛ اما مهمترین چیزی که باید به خاطر سپرد این است که: «گفتن حقیقت به کودک نباید حقوق طبیعی او را از زندگی سلب نماید».

کلید واژگان: رحم جایگزین، فرزند خواندگی، روش‌های کمک باروری، رحم جایگزین از نوع لانه‌گزین، رحم جایگزین از نوع ژنتیکی، اهدا، افشا، گامت.

مسئول مکاتبه: بهزاد قربانی (M.D.)، مرکز فوق تخصصی درمان ناباروری و سقط مکرر ابن‌سینا، پژوهشکده فناوری‌های نوین علوم پزشکی جهاددانشگاهی، تهران، ایران.

پست الکترونیکی: bhzghorbani@yahoo.com